

РЕШЕНИЕ

№ 32067

гр. София, 01.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5953** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във вр. с чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на И. К., роден на 12. 10. 1987 г., гражданин на Република Т., чрез адв. Г., със съдебен адрес – С., [улица], ет. 2, срещу Отказ за влизане в страната бл. № 0125925022889 / 06. 05. 2025 г. (№ 842 / 06. 05. 25 г.) на контролиращ служител в ГКПП Капитан А. – шосе при Главна дирекция „Гранична полиция“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания отказ е незаконосъобразен, тъй като фактическите основания за издаването ѝ не отговарят на действителността. Твърди нарушение на формата, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради липса на мотиви и нарушение на материалния закон. Излага доводи, че не е налице влязъл в сила административен акт, който да е основание за отказа. Моли, съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът - контролиращ служител в ГКПП Капитан А. – шосе при Главна дирекция „Гранична полиция“, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че И. К., роден на 12. 10. 1987 г., гражданин на Република Т., има издадена виза тип „С“ за Република Б., (стр. 12), като въз основа на нея на 22. 04. 2025 г. е влязъл в Б. и на 25. 04. 2025 г. е напуснал страната.

На 06. 05. 2025 г. в 15.50 ч. К. пристига на ГКПП Капитан А., където обаче не е допуснат на територията на Република Б., тъй като му е връчен Отказ за влизане в страната бл. № 0125925022889 / 06. 05. 2025 г. (№ 842 / 06. 05. 25 г.) на контролиращ служител в ГКПП Капитан А. – шосе. Постановения отказ (по образец) е на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, като е посочено, че лицето е вписан със забрана за влизане в страната.

Със съобщение №5298 / 06. 05. 2025 г. е посочено, че К. има забрана за влизане в страната, на основание чл. 21а от ЗЧРБ и писмо М-4593 / 10. 04. 2025 г. на ДАНС. Лицето е предупреден с протокол № 4536р-13409 / 06. 05. 2025 г. и върнато в Република Т..

С жалба вх. № 12496/ 20. 05. 2025 г. по описа на АССГ, е оспорен отказа за влизане в страната, по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният отказ, е издаден от компетентен орган – контролиращ служител в Главна дирекция „Гранична полиция“, който се явява орган за граничен контрол, на основание чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ.

Съобразно посочената норма, органите за граничен контрол могат да не допуснат влизането в Република Б. на чужденец, притежаващ виза, в случаите по чл. 10, ал. 1 или при неизпълнение на изискванията на чл. 19.

Видно от представената (стр. 61) Заповед № 3282з-817/13. 032. 2018 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“, младши експерт Ж. С., който е подписал оспорения отказ, е назначен на длъжността командир на отделение в 01 група на ГКПП Капитан А. от ГПУ С. при РДГП Е. към ГД „ГП“. Видно от приложената (стр. 60) ежедневна ведомост, на 06. 05. 2025 г. С. е изпълнявал служебните си задължения.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушение на материалния закон или нарушение целта на закона.

Видно е, че като правно основание за издаване на оспорения акт е посочено - чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, съгласно която отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

По делото е представено (стр. 41) писмо рег. № М-4593 / 10. 04. 2025 г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което се предлага И. К. да бъде включен в информационния масив на нежеланите в страната чужденци за срок от 10 години. Във връзка с това е необходимо своевременното актуализиране на информационния масив, съгласно Инstrukция Из-40 / 29. 08. 2011 г.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от горепосочената Инstrukция за условията и реда за поддържане и актуализиране на информационния масив на нежеланите в страната чужденци, включването на чужденец в информационния масив може да се извърши при наличие на основания по чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ. Фактическите основания се излагат в документ, върху който се поставя резолюция по реда на чл. 3.

На основание чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ, министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи, председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или упълномощени от тях

длъжностни лица могат периодично да включват чужденци в информационния масив на нежеланите в страната чужденци при наличието на основанията по чл. 10, ал. 1.

В този смисъл, очевидно са налице основанията по чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ, т. е. чужденеца действа против националната сигурност, за да поиска председателя на ДАНС, включването му в информационния масив на нежеланите в страната чужденци. В случая са без значение фактическите основания за това, като и съобразно горепосочената норма на Инструкцията, това е посочено в отделен документ.

В същото време, независимо, че К. е разполагал с валидна виза вид С, същият правилно не е допуснат на територията на страната, съобразно разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ, след като са налице предпоставките по чл. 10, ал. 1 от същия закон.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че ДАНС не са възразили при издаването на виза на К.. Видно е, че същият е притежавал виза за краткосрочно пребиваване вид С, докато по аргумент за противното от чл. 30, ал. 2 Наредбата за условията и реда да издаване на визи и определяне на визовия режим, такова становище се изисква единствено при издаването на виза за дългосрочно пребиваване.

В същото време, независимо, че чужденеца е бил допуснат на територията на страната на 22. 04. 2025 г., това не променя законосъобразността на оспорения в настоящото производство отказ от 06. 05. 2025 г.

На основание чл. 4, ал. 2 от Инструкция Из-40 / 29. 08. 2011 г., актуализирането на данните в информационния масив се осъществява по реда на чл. 3, като резолюцията се поставя от органа, утвърдил включването.

Видно приложеното (стр. 54) копие от писмо рег. № М-4593 / 10. 04. 2025 г. на ДАНС, има поставена резолюция от 23. 04. 2025 г., поради което очевидно този масив е бил в процес на актуализиране, към момента на първото влизане на чужденеца.

В тази връзка, по делото е представена (стр. 64) справка по отношение на чужденеца, от която е видно, че данните за чужденеца в системата са въведени на 24. 04. 2025 г.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-1492 от 4.11.2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на гражданин на трета страна в Република Б., полицейските органи съставят "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната", копие от който се съхранява на ГКПП, и обработват документите на лицето в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

В този смисъл съдът приема, че правилно е приложен материалния закон относно фактическото и правното основание, въз основа на което на жалбоподателя е отказано да влезе в Република Б.. В случая, следва да се има предвид, че при издаване на отказ за влизане в страната, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и наличието на условията по цитираната правна норма задължително предпоставя постановяването на такъв отказ, след като чужденеца е бил включен в списъка на нежеланите чужденци.

Оспореният отказ е съобразен и с преследваната от закона цел да не се допусне влизане в страната на лица, които са опасни за националната сигурност, като тази цел охранява държавния и обществен интерес.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна, поради което подадената жалба следва да се

отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, но такова искане няма направено, поради което разноски не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. К., роден на 12. 10. 1987 г., гражданин на Република Т., срещу Отказ за влизане в страната бл. № 0125925022889 / 06. 05. 2025 г. (№ 842 / 06. 05. 25 г.) на контролиращ служител в ГКПП Капитан А. – шосе при Главна дирекция „Гранична полиция“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: